

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Nobili Viro Theodoro Lascaro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

non solum in matrimonialibus, verum etiam aliis ecclesiasticis causis recipi canonici est sanctionibus interdictum. Datum Laterani xi. Kal. April. anno undecimo.

NOBILI VIRO THEODOORO
Lascaro.

*Epiſt. 47.
Inducitur ad
pacem incun-
dam cum Im-
peratore Con-
ſtantinopoli-
tano.*

VT litterarum tuarum prolixitas ad compendium reducatur, eam sub certis capitulis duximus restringendam. In primis siquidem Latinos apud Constantinopolim commorantes de apostasiæ criminè reprehendis: quia cùm dominicæ crucis assumpto signaculo, ad terræ sanctæ succursum simulaverint properare contra barbaras nationes, iidem conversi retrofum in Christianos suos gladios converterunt, Constantinopolitanam urbem & Constantinopolitanum imperium impugnantes; proditionem & sacrilegium eisdem impingens, pro eo quòd regia urbe capta sacrosanctæ Ecclesias minimè pepercérunt, Christicolis interféctis, defloratis virginibus, & pollutis etiam conjugatis. Perjurij quoque reos ipsos multipliciter affliveras, cùm treugas quas tecum inierant pluries præsumperint violare, qui relicta excellentiori via quam docet Apostolus, videlicet caritate, tecum concordiam & amicitiam nolunt iniire perpetuam, sed treugas ad terminum iterum inierunt, licet Dominus non ad tempus sed perpetuò haberi præcipiat caritatem. Vnde nobis humiliiter supplicasti ut eos tecum perpetua pacis federa faceremus inire, cùm imperante Domino dilectio semper debeat inter Christianos vigere. Legatum à nostro latere destinantes qui inter te ac ipsos pacem stabilias & componas, ut nec tu nec ipsi terminum quem Deus inter te ac ipsos disposuit, mare videlicet, transire præsumant, sed hujusmodi termino sint contenti, promittens te unā cum eis contra Israhelitas viriliter pugnaturum; alioquin cum alienigenis & paganis, quamvis invitius, paucum tamen inies contra eos, & associaberis Blachis, cùm pacem quæsieris & illam non valeas invenire. Nos autem memoratos non excusamus Latinos, quos super excessibus suis multotiens redarguimus, sed excusationes eorum præsenti tibi pagina duximus declarandas. Dicunt enim quòd illius adolescentis suscepto ducatu qui fatebatur Constantinopolitanum imperium sibi de jure deberi, necessitas eos compulit importuna ut in Romaniam

*Vide gesta In-
noc. III. cap.
95. pag. 59.
col. 1.*

ad acquirenda vietulia declinarent, & facientes de necessitate virtutem, intenderunt in ipsa principaliter procurare quatinus apostolicæ sedi gratum præstarent obsequium & expectatum succursum nibilominus terra sanctæ; quod ad plenum consummasse putarunt, cùm sine sanguinis effusione regia urbe capta, & accusatore imperij effagato, restitutisque in ipsa patre simul ac filio, Ifacio videlicet & Alexio, ad fastigium imperatoriaæ dignitatis, fecerunt ipsos non coactos facro-sanctæ apostolicæ sedi tactis evangelii obedientiam remittere, imperiali nobis scripto transmissio ad majorem fidei firmitatem, ut quod ore promiserant opere adimplerent. Cùmque se ad navigandum in Syriam totis viribus præpararent, innata ipsorum malitia juramentis & pacis penitus violatis, igne, dolo, & toxico iter eorum non semel tantum sed saepè nequit impeditivit, & ad occupationem urbis regiæ ipsos in eorum * permissionem renitentes & invitatos attraxit. qua sola Dei virtute mirabiliter triumphata, quicquid ex tunc quocunque modo vel loco fecerint voluntarij vel inviti, semper habuerunt in votis ut inobedientiae filios reducerent ad obedientiam matris suæ tam debitam quam devotam, & per imperium Romaniaæ opportuniū & facilius succurrerent terræ sanctæ. Licet autem ipsi omnino inculpabiles non existant, per eos tamen Græcos justo Dei iudicio credimus fuisse punitos, qui tunicam inconsitilem Iesu Christi scindere sunt moliti. Cùm enim iudicia Dei adeo sint occulta quod abyslus multa prophetica voce dicuntur, saepè contingit ut ipsius occulto iudicio, semper tamen justissimo, mali malorum ministerio puniantur, juxta quod ait ipse Dominus per Prophetam: *Affur virga favoris mei, & baculus ipse in manu eorum. Indignatio mea.* Vnde ad Nabuchodonosor dixit: *Quia servisti mihi in Tyro, dabo tibi Ægyptum.* Iustè siquidem in diluvio perierunt qui esse cum Noë noluerunt in arca, & famis inediae sunt perpepsi qui beatum Petrum Apostolorum principem, cui pascendas commisit Dominus oves suas, noluerunt recipere in pastorem, post greges sodalium evagando, nolentes ad unitatem redire saepius à prædecessoribus nostris & nobis etiam commoniti diligenter, nec voluerunt unquam terræ sanctæ subsidium impetrari, cui tum vicinitate locorum, tum abundantia divitiarum, pleniū & perfectiū

* præditionem
** perditionem

succurrere potuerunt. Vnde non immemorit per eos qui ad utrumque pariter intendebant locum perdidérunt & gentem; ut perditis male malis, ipsa terra talibus locaretur agricolis qui fructum reddant tempore opportuno. Ceterum quia, quemadmodum legitur in Daniele Propheta, est Deus in cœlo qui revelat mysteria, mutat tempora, & transfert regna, qui dominatur in regno hominum, & cui voluntari dabit illud, Constantinopolitanum imperium transfluit ad eosdem, nobilitati tuae consilimus ut in conspectu carissimi in Christo filij nostri Henrici Constantinopolitani Imperatoris illustris humiles temetipsum, eique servias honorem debitum impendendo, Ieremie sequentes exemplum, quem Israëlitico populo legimus consilium tribuisse ut Nabuchodonosor Regi servirent & vivérent sub eodem. Si enim Propheta consuluit ut fidelis populus infideli Regi serviret, quanto magis consulendum est tibi ut servias Imperatori prefato, cui altissimus dedit imperium, cùm catholicus Princeps & fidelis existat, ut sub eius vivens imperio pacem obtineas exoptatam. Super eo verò quod illos caritatem asseris non habere, pro eo quod tecum treugas ad terminum inierunt, nolentes easdem in perpetuum stabilire, cùm dilectio termino non claudatur, tibi breviter respondemus quod caritas & poteſt & debet etiam sine treugis haberet, cùm non solùm ad amicos sed etiam ad inimicos sit ipsa caritas extendenda, dicente Domino: *Dilegit inimicos vestros, benefacite illis qui oderunt vos, & orate pro persequentibus & calumniantibus vobis;* quæ profecto per treugas non tollitur, sed foveatur, & ad perfectionem ipsius via facilior preparatur. Tu verò dispositioni divinae consentiens, quia idem est Imperator ad imperium sublimatus, ei debitum impendas obsequium & honorem; & nobis, qui, licet indigni, locum beati Petri tenemus, deuotionem & reverentiam cum omnibus qui sunt tecum satagis exhibere; quia nos per Legatum quem ad partes illas intendimus destinare, Imperatorem eundem faciemus sollicito commoneri ut tecum in spiritu ambulet lenitatis. Cùm autem ipsum Legatum ad partes illas noveris pervenisse, tuos ad eum nuntios destinabis, ut idem inter te ac Imperatorem prædictum ea quæ pacis sunt & salutis ordinare procuret. Datum Laterani xvi. Kal. April. anno undecimo.

ALVFO CANONICO
sanctæ Anastasi.

S Olet annuere, &c. usque assentum, Epist. 43.
Præbendam quam in Ecclesia sanctæ ^{Ei confirmatur} Anastasi te proponis legitimè assentum, ^{præbenda.}

sicut eam justè possides & quietè, auētōritate tibi apostolica confirmamus & præsentis scripti &c. Nulli ergo &c. Si quis autem &c. Datum Laterani v. Idus April. ando undecimo.

DECANO SANCTÆ MARIAE
de Blacherna, & Cantori sanctorum quadraginta, & magistro G. Canonicu sancti Pauli Constantinopolitanis.

G Ravem nobis dilectus filius Alufus Epist. 49.
Canonicus sanctæ Anastasi Constantinopolitanæ scribitur pro obtulit questionem, quod D. concanicus suus & quidam alij Constantinopolitani manus injecerunt in eum, Dei timore postposito, temerè violentas. Quia igitur hujusmodi violentarum manuum injectors non est dubium incidisse in canonem sententiae promulgatae, discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus si est ita, præsumptores eosdem tamdiu &c. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani ii. Idus Aprilis, anno undecimo.

CANTORI SANCTORVM
quadraginta, & magistro G. sancti Pauli,
& Arn. sancte Marie de Cintura Canonicis Constantinopolitanis.

V Eniens ad apostolicam sedem dilectus Epist. 50.
filius Alufus sanctæ Anastasi Canonicus sua nobis insinuatione monstravit Pro codem quod cùm Decanus sanctæ Mariæ de Blaquerne & Canonicus sanctæ Anastasi Constantinopolitanæ, pro quibus ad sedem apostolicam laboravit, ei præbendæ sue fructus & alia de jure ad ipsum spectantia in sui absentia promiserint exhibere, ipsa detinent & reddere contradicunt. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus dictos Decanum & Canonicos ut fructus illos & alia eidem exhibeant, ut tenentur, monitione premissa per censuram ecclesiasticam appellatione remota cogatis. Quod si non omnes, duo vestrum &c. Datum Laterani Idibus Aprilis, anno undecimo.

PRÆPOSITO ET CAPITULO
de Blaquerne.

C onstitutus in praesentia nostra dilectus filius Arnulfus Ecclesie vestre

Epist. 51.
Pro Arnulfo
Canonicu de
Blaquerne.